

[Justitsministeren.]

Hr. Busch-Jensen gentog Gang paa Gang her i Tinget, at man kun vilde straffe de grove Forbrydelser, som ikke kunde komme under 4 Aar. Nu vil jeg gerne spørge det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen: mener han, at det at have været Brandvagt kan karakteriseres som en grov Forbrydelse? Men Domstolene har da straffet det. Mener han, at et Eksempel som det, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby fremførte under Finanslovbehandlingen, falder ind under de grove Forbrydelser? Det var en Arbejdsmand oppe i Vendsyssel, der var arbejdsløs, og som paa et eller andet Tidspunkt i Begyndelsen af 1940 fik en Slags Ansættelse som Brandvagt paa Flyvepladsen, hvor han fik den ordinære Dagløn og fik Kedeldragt paa, og saa løb han derfra efter 14 Dages Forløb, fordi han ikke vilde være der mere; han blev sat fast af Tyskerne som Desertør og straffet med 5 Maaneder, og andet har han ikke haft med dem at gøre. Mener det ærede Medlem, at det er en grov Forbrydelse? Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby gik meget stærkt i Rette med, at man vilde straffe en saadan Mand, og udtalte: „Mon Anklagemyndigheden dog ikke skulde begynde at rette sig efter de Retningslinier, som blev angivet tydeligt og klart, da Lovene blev behandlet? Den højtærede Justitsminister har ikke een Gang, men mange Gange sagt, at Forudsætningen for den strenge Strafferamme med 4 Aar som Minimum var, at man kun vilde have de grove Tilfælde med. Ingen vil vist kunne paastaa“, siger det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, „at et Tilfælde som det nævnte er et groft Tilfælde, og det maa være en naturlig Pligt for alle Led i den judicielle Forvaltning at rette sig efter Rigsdagens og Justitsministerens udtrykkelige Angivelser.“ Og mener det ærede Medlem, at det at have udført Arbejde ved at bygge Barakker eller køre Jord ved Jordarbejde er en grov Forbrydelse?

Jeg kunde blive ved med at nævne en Række saadanne mindre Forseelser, som absolut maa misbilliges, men som ikke kan betragtes som grove Forbrydelser, og som derfor ikke kan berettiggende til 4 Aars Fængsel. Jeg kan ikke tænke mig, at det ærede Medlem vil opretholde sit Syn, og i hvert Fald er Forholdet det, at Domstolene har anset

det for helt forkert og derfor med Hensyn til disse Forseelser som over for mange andre rent ud har sagt: vi kan ikke bruge den foreliggende Lov, vi kan ikke bruge den foreliggende Strafferamme, det vil være urimeligt at idømme 4 Aar for en saadan Handling, selv om der ikke i det konkrete Tilfælde foreligger formildende Omstændigheder.

Paa den anden Side har Domstolene sagt og sagt det med Rette, at visse af disse Handlinger er saa forkastelige — for det er absolut forkasteligt at have taget Tjeneste hos Tyskerne —, at de bør belægges med Straf, og derfor maa vi se bort fra denne Strafferamme, fra Paabudet om, at kun formildende Omstændigheder i det konkrete Tilfælde kan berettiggende, at vi gaar ned under 4 Aar. Derfor maa vi, siger Domstolene, uanset Lovens klare Ord selv indføre nye Strafferammer, bestemt efter den paagældende Handlings Art, altsaa saaledes at Kriteriet for Nedsættelse ikke bliver det individuelle, men om der generelt for visse Handlinger foreligger formildende Omstændigheder. Altsaa, Domstolene har faktisk lavet Loven fuldstændig om. Jeg har før i Dag sagt, at det er i høj Grad omtvisteligt, om Domstolene burde have gjort dette, men til Forsvar for Domstolene tjener rigtignok, at hvis Domstolene ikke havde gjort det, men havde fulgt Lovens Bestemmelser og havde fulgt de Direktiver, som det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen har givet om, at Straf under 4 Aar ikke skulde idømmes, uden hvor der forelaa formildende Omstændigheder, vilde vi være kommet ud for, at en Mængde Forseelser, som vi alle er enige om bør straffes, om end kun med Straf under 4 Aar, vilde have været straffri. Og jeg siger: fri og bevar os for det Ramaskrig, der da vilde have rejst sig ud over Landet og med Rette have rejst sig!

Men maa jeg spørge: Vil nogen hævde, at der da ikke er Grund til at ændre Loven, naar Loven paa dette Omraade er saa forkert affattet, at Domstolene ikke har kunnet dømme efter den? Uanset hvor Skylden saa ligger for, at Loven ikke er bedre — og jeg vil hævde, at der kan i og for sig ikke lægges Skyld paa nogen, jeg vil gentage, hvad jeg har sagt før, at Forholdene i Sommer var saa vanskelige, man havde saa lidt Kendskab til de Forbrydelser, der